

до інноваційної професійної діяльності: Дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / Харків, 2006. 572 с.

4. Бочелюк В. Й., Бочелюк В. В. Дозвіллезнавство: Навчальний посібник. К.: Центр навчальної літератури, 2006. 210 с.

5. Галус О. М. Соціалізація особистості: сутність, концептуальні підходи у наукових теоріях, напрямках, школах // Збірник наукових праць Хмельницького інституту соціальних технологій Університету України. 2010, 2. С. 69–75

6. Соціальна педагогіка. Навчальний посібник / За ред. А. Й. Капської, К., 2000. 264 с.; Соціальна робота: технологічний аспект: Навчальний посібник / За ред. проф. А. Й. Капської. К.: Центр навчальної літератури, 2004. 352 с.

7. Андреева Г. М. Соціальна психологія / Г. М. Андреева. К.: Центр навчальної літератури, 2006. 381 с.

8. Бабенко Ю. А. Вільний час і дозвілля української молоді в умовах нової соціокультурної реальності. Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв. Київ, 2013. № 2. С. 74–79.

REFERENCES

1. Kapska, A. Y. (2007). *Deiaki aspekty profesii noi pidhotovky sotsialnykh pedahohiv i sotsialnykh pratsivnykiv*. [Some aspects of the professional training of social educators and social workers]. Kyiv.

2. Savchenko, S. V. (2003). *Sotsyalizatsiia studencheskoi molodezhy v usloviakh rehionalnoho obrazovatelnoho prostranstva*. [Socialization of student youth in the conditions of regional educational space]. Lugansk.

3. Gavrish, I. V. (2006). *Teoretyko-metodolohichni osnovy formuvannia hotovnosti*

maibutnikh uchyteliv do innovatsi noi profesii noi diialnosti. [Theoretical and methodological bases of formation of readiness of future teachers for innovative professional activity]. Kharkiv.

4. Boychelyuk, V. Y., Boychelyuk, V. V. (2006). *Dozvillieznavstvo*. [Leisure Studies In]. Kyiv.

5. Gallus, O. M. (2010). *Sotsializatsiia osobystosti: sutnist, kontseptualni pidkhody u naukovykh teoriiakh, napriamakh, shkolakh*. [Personalization Socialization: Essence, Conceptual Approaches in Scientific Theories, Directions, and Schools]. Khmelnytsky.

6. *Sotsialna pedahohika*. [Social pedagogy]. Kyiv.

7. Andreeva, G. M. (2006). *Sotsialna psykholohiia*. [Social Psychology]. Kyiv.

8. Babenko, Y. A. (2013). *Vilnyi chas i dozvillia ukrainskoi molodi v umovakh novoi sotsiokulturnoi realnosti*. [Leisure and leisure of Ukrainian youth in the context of a new socio-cultural reality]. Kyiv.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

ОПАЛЬЧУК Богдан Віталійович – асистент кафедри соціальної роботи та реабілітації Національний університет біоресурсів і природокористування України.

Наукові інтереси: соціально-педагогічна робота у сфері дозвілля.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

OPALCHUK Bogdan Vitaliyovych – Assistant of the Department of Social Work and Rehabilitation National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine.

Circle of scientific interests: socio-pedagogical work in the field of leisure.

Стаття надійшла до редакції 05.07.2020 р.

УДК 378.016:811.162.1-13+808.5

DOI: 10.36550/2415-7988-2020-1-189-203-208

РАНИЮК Оксана Петрівна –

викладач кафедри слов'янської філології Хмельницького національного університету
ORCID <https://orcid.org/0000-0001-8859-9254>
e-mail: oksana.raniuk@gmail.com

ЛІНГВОДИДАКТИЧНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ РИТОРИЧНИХ УМІНЬ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми. У сучасному інформаційному суспільстві вміння влучно, аргументовано, якісно висловлюватися часто є запорукою успіху. Розвиток риторичних умінь для філолога в закладі вищої освіти є необхідним, адже впливає в подальшому на конкурентоспроможність, успішну

соціалізацію тощо. Специфіка професійної діяльності філолога-полоніста передбачає обґрунтування структурних елементів змісту навчання та теоретико-методологічних аспектів, які сприятимуть розвитку риторичних умінь та забезпечать цілісність, системність та ефективність освітнього процесу. Саме тому вважаємо за доцільне

створення лінгводидактичної моделі розвитку риторичних умінь, що зумовлює актуальність обраної теми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема риторики та окремих її компонентів порушувалася у працях як вітчизняних, так і зарубіжних науковців. Зокрема це праці Н. Голуб, Л. Горобець, В. Нищети, Г. Сагач, О. Кучерук, З. Бакум та ін.

Певні теоретичні аспекти проблеми риторичної підготовки у вищій школі відображені в дисертаціях таких науковців, як Г. Сагач «Риторика як наука в системі професійної підготовки вчителя» (1993 р.), А. Первушиної «Формування риторичних умінь у майбутніх соціальних педагогів» (2002 р.), Є. Тягнирядно «Формування риторичних умінь у майбутніх правників у процесі професійної підготовки» (2008 р.), Н. Голуб «Теоретико-методичні засади навчання риторики у вищих педагогічних навчальних закладах» (2009 р.), Н. Калюжки «Формування риторичних умінь у фаховій підготовці майбутніх учителів початкової школи» (2011 р.), Л. Ткаченко «Розвиток риторики як навчального предмета професійного спрямування у системі підготовки майбутніх фахівців» (2017 р.) та ін. Зазначені науковці звернулися до проблем риторичної культури, риторичних умінь різних фахівців, проте питання розвитку риторичних умінь майбутніх філологів-полоністів не відображено в жодній праці.

Мета статті – охарактеризувати структурні елементи лінгводидактичної моделі навчання польської мови з метою розвитку риторичних умінь.

Виклад основного матеріалу дослідження. Зарубіжні вчені, які займалися розробкою різних моделей навчання (Д. Берлінер, Дж. Керрол, Р. Стівенс), вважають, що моделювання навчального процесу є двобічним ефективним помічником викладача і студента, оскільки саме за допомогою моделі можна чітко визначити мету, зміст та передбачити можливий результат навчання. Модель навчання визначаємо як сукупність елементів процесу розвитку риторичних умінь. Лінгводидактична модель складається з мети, підходів до навчання, принципів, педагогічних умов, етапів, методів та розробленої системи вправ та завдань, критерії оцінювання розвитку риторичних умінь студентів.

Проаналізуємо кожен структурний компонент моделі. Першим елементом є

мета. Метою дослідження є розробка теоретично-методичного підґрунтя для розвитку риторичних умінь майбутніх філологів.

Підґрунтям якісного засвоєння польської мови як іноземної стають правильно обрані підходи, які визначають кінцевий результат навчання та залежать від спеціалізації, етапу навчання, комунікативної потреби, знань студентів [3 с. 4]. Ми виокремлюємо особистісно орієнтований, комунікативний, компетентнісний як такі, що сприятимуть розвитку риторичних умінь майбутніх філологів:

– *особистісно орієнтоване* навчання має на меті: формування відносин між усіма учасниками освітнього процесу на принципах гуманізму; визнання пріоритету особистості студента, знання його особистісних характеристик (рівня інтелекту, пізнавальних здібностей, інтересів, якісних характеристик), що сприяє розвитку людини на принципах демократизму, особистісного діалогу; формування позитивної мотивації студентів до пізнавальної діяльності, потреби в самопізнанні, самореалізації та самовдосконаленні їх у межах соціокультурних і моральних цінностей [4];

– *комунікативний підхід* передбачає формування у студентів комунікативної компетенції, яка вважається сформованою, якщо майбутній фахівець використовує іноземну мову, щоб самостійно отримувати й розширювати свої знання і досвід;

– *компетентнісний підхід* передбачає розвиток так званої риторичної компетентності. Н. Голуб визначає фактори, що підтверджують необхідність виділення риторичної компетентності: нагальна потреба переконливого мовлення в різних видах суспільного й міжособистісного спілкування, на що орієнтує риторика (логос); необхідність формування образу вмілого мовця (оратора) із внутрішньою готовністю не лише спілкуватися, а й бути відповідальним за сказане, пропагувати високу суспільну мораль, бути її зразком і носієм (етос); важливість проблеми емоційної культури в суспільстві (пафос); потреба досвіду вільно будувати діалог у різних ситуаціях мовлення із використанням усталених і схвалених суспільством формул, полегшують спілкування й роблять його бажаним [2, с. 141].

Наступним елементом моделі є принципи – положення, що скеровують процес навчання, нормативні вимоги до його організації та проведення, що мають характер

загальних вказівок, правил і норм [1, с. 29]. З огляду на специфіку теми дослідження з-поміж принципів, що сприятимуть розвитку риторичних умінь майбутніх-філологів у процесі навчання польської мови, поруч з традиційними принципами: науковості, системності й послідовності, наступності й перспективності, доступності, зв'язку теорії з практикою; ми виокремили спеціальні: інтеграції реальної комунікації в навчальний процес, діалогічного спілкування, нерозривності навчання та виховання; індивідуального підходу, партисипативності, професійної мобільності, текстоцентризму, апроксимації.

Дотриманням означених принципів було визначено педагогічні умови розвитку риторичних умінь майбутніх філологів. З-поміж них: упровадження поетапного та цілеспрямованого розвитку риторичних умінь майбутніх філологів у процесі навчання польської мови; створення сприятливого комунікативного середовища під час вивчення польської мови; використання інтерактивних методів навчання у процесі вивчення польської мови; мотивація студентів-полоністів до вдосконалення власного мовлення.

Методика розвитку риторичних умінь майбутніх філологів у процесі навчання польської мови охоплювала три етапи: підготовчий, основний, контрольно-узагальнювальний.

Перший етап – *підготовчий* – передбачав підготовку студентів до основної роботи з розвитку риторичних умінь, вироблення мотивації студентів до навчання польської мови задля удосконалення вмінь ефективного використання мовних та мовленнєвих знань; виховання в студентів свідомості, прагнення до самовдосконалення; підготовку майбутніх філологів до використання мовних ресурсів відповідно до норм польської мови в усіх сферах життя, зокрема в майбутній професійній діяльності. На заняттях під час першого етапу дослідного навчання передбачалася робота над дикцією студентів, диханням, інтонацією, вивченням, повторенням й поглибленням лінгвістичних, риторичних понять і термінів, зокрема: засвоєння відомостей про риторику, пошук певних мовних засобів (фонетичних, лексичних, граматичних), їх класифікацію та функції у тексті.

На підготовчому етапі основним завданням було, щоб студенти засвоїли основи для подальшого вивчення польської мови, комунікували між собою, зрозуміли

роль риторики у системі навчання польської мови та важливість її в подальшій професійній діяльності, а також у формуванні й самовираженні особистості; положення про мову як знакову динамічну систему, взаємозв'язок риторики з іншими рівнями мовної системи; загальнотеоретичні положення про структуру і функції мовних одиниць та конкретні їх вияви в польській мові. Основним завданням викладача на цьому етапі було зацікавити у процесі навчання польської мови шляхом використання комунікативних ігор, ситуативних завдань, вправ щодо розвитку техніки мовлення тощо.

Другий етап – *основний* – передбачав розвиток риторичних умінь майбутніх філологів-полоністів шляхом узагальнення й систематизації знань, умінь і навичок з фонетики, лексикології, граматики, орфографії, пунктуації, культури мовлення тощо. Основними завданнями цього етапу були: сприяння активному використанню правильних граматичних форм у процесі реалізації різних видів мовленнєвої діяльності; формування вмінь перероблення отриманої інформації (сприйняття, усвідомлення, трансформування, відбір, запис, контроль або самоконтроль); удосконалення вмінь і навичок дотримання стилістичних норм у різних видах мовленнєвої діяльності; формування вмінь і навичок знаходити стилістичні фігури, аналізувати їх відповідно до комунікативного наміру й ситуації; аналіз текстів загалом, зважаючи на зміст, лексичне наповнення, стилістичні засоби тощо. Реалізація зазначених завдань здійснювалася у процесі виконання вправ на текстовій основі; лінгвістичних вправ; створення проєктів, робота з портфоліо тощо.

На третьому етапі – *контрольно-узагальнювальний* – здійснено роботу з удосконалення риторичних умінь у майбутніх філологів, зокрема цей етап передбачав самостійне створення власних висловлювань на різні теми, у різних жанрах, вміння добирати на практиці виправдані вербальні й невербальні засоби, віднаходити переконливі аргументи на підтвердження своєї думки, вміння відстоювати власну позицію, при цьому дотримуючись культури мовлення, норм сучасної польської мови. На цьому етапі основний вектор теж був спрямований на розвиток мовлення студентів у всіх видах мовленнєвої діяльності та на збагачення активного словника, зокрема різними фразеологізмами, прислів'ями, афоризмами,

вміння орієнтуватися в доцільності використання різних сталих виразів у різних ситуаціях.

Відповідно до визначеної мети, підходів та принципів, вважаємо, розвиток риторичних умінь майбутніх філологів у процесі навчання польської мови базується на таких методах: традиційних (усний виклад, бесіда, спостереження студентів над мовою, метод вправ) та на інтерактивних (дискусія, проєкт, гра, портфоліо, мозковий штурм, тренінг, кейс-метод тощо).

Одним із найважливіших методів перетворення набутих знань у відповідні уміння є метод вправ. М. Львов визначає вправу як вид навчальної діяльності, яка ставить студентів перед необхідністю багаторазового та варіативного використання набутих знань у різних зв'язках та умовах [5, с. 34]. Виконання студентами-філологами вправи відіграє у навчальній роботі з вивчення мови особливу роль. Це один із методів, без якого неможливе успішне навчання і вивчення іноземної мови. Нами була розроблена система вправ і завдань, відповідно яку ми класифікували:

1) за спрямованістю на отримання чи передавання інформації на:

– рецептивні: прочитати текст, виписати основні тези з тексту; назвати усталені вирази ввічливості; визначити, як можуть звертатися до аудиторії люди на запропонованих картинках; прочитати текст, дати відповіді на питання; прочитати оголошення, вибрати найважливішу інформацію;

– репродуктивні: замінити синонімами підкреслені слова; прочитати початок тексту та спробуйте закінчити текст; виписати фразеологізми на окреслення людських рис; окреслити значення поданих фразеологізмів та скласти з ними речення;

– продуктивні: скласти діалог, використовуючи запропоновану ситуацію; прослухати текст та висловити свою думку; доповнити текст на основі інформації з газети про зниклу людину, скласти її психологічний портрет; розіграти діалог, використовуючи запропоновану ситуацію; побудувати висловлювання дискусійного характеру на тему: «Czego chcemy od przyjaśoi?».

2) за метою проведення: підготовчі; тренувальні; контрольні;

3) за кількістю студентів, що виконують вправу (завдання): індивідуальні; групові; колективні;

4) за характером матеріалу: вправи в діалогічному; монологічному мовленні;

5) за критерієм формування мовних і мовленнєвих навичок:

– комунікативні: презентуйте людей, зображених на картинці; складіть в парі коротку розмову, вибравши певну ситуацію; подивіться на картинку та визначте про що говорять люди, зображені на ній;

– умовно-комунікативні; прочитайте текст, до кожного абзацу доберіть назву; відновіть втрачену в тексті інформацію;

– некомунікативні: замініть або вилучіть слова, що не відповідають змісту речення; «виберіть потрібне слово з указаних у дужках синонімів; доповніть подані речення відповідними за змістом словами; поєднайте фразеологізми з їх значенням, доберіть до них антоніми; прочитайте речення, знайдіть у них метафори;

б) за роботою з текстом:

– аналітичні: проаналізуйте текст, визначте основну думку; випишіть з тексту фразеологізми та визначте, яку роль вони відіграють у тексті; прочитайте текст та зробіть риторичний аналіз;

– конструктивні: напишіть промову, використовуючи за основу цитату відомого філософа, письменника тощо; завершіть лист до друга; складіть текст, використовуючи в кожному реченні фразеологізми;

– аналітико-конструктивні: проаналізуйте текст та напишіть власний, що стосується запропонованої теми; оберіть одну із запропонованих тем та обґрунтуйте свою думку.

Відповідно до попередніх досліджень, пов'язаних з риторикою та риторичними вміннями, зважаючи на особливості професійної діяльності майбутнього філолога ми виділили: мотиваційно-ціннісний критерій; когнітивний; лінгвістично-мовленнєвий; комунікативний, рефлексійно-оцінний. Далі більш детально охарактеризуємо кожен з цих критеріїв.

– *мотиваційно-ціннісний критерій* полягає на розумінні майбутнім філологом важливості риторичних умінь та їхньої ролі в подальшій професійній діяльності; виокремлення риторичних умінь як компонента професійної діяльності; переконання студентів в особистій та суспільній значущості рішень, зацікавлене ставлення до риторичної діяльності. В якості показників цього критерію є наявність мотиву до опанування цими вміннями у процесі навчання польської мови;

– *когнітивний критерій* передбачає наявність системи знань про засоби та способи комунікації, норми польської

літературної мови, риторичні фігури, жанри текстів, особливості побудови публічних промов, про риторичні вміння. Він презентується показниками повноти та стійкості знань про засоби та методи певних дій. Повнота – це передача всіх важливих ознак риторичних умінь. Стійкість – це збереження знань з часом і їх відтворюваність в певних умовах. Когнітивний критерій розвитку риторичних умінь містить знання, пов'язані зі знаннями, зокрема соціальними, культурними, що сприяють іншомовній комунікації;

– *лінгвістично-мовленнєвий* критерій пов'язаний з лінгвістичними знаннями з фонетики, лексики, граматики, стилістики, передбачає використання норм польської літературної мови в усній і письмовій формі; використання мовностилістичних засобів, прийомів, фігур, тропів відповідно до умов і мети спілкування; вміння побудувати текст відповідно до жанру; використання формул мовленнєвого етикету відповідно до ситуації; бездоганне володіння майстерністю усного мовлення;

– *комунікативний* критерій безпосередньо пов'язаний зі спілкуванням, культурою спілкування, використанням вербальних та невербальних засобів тощо;

– *рефлексійний* критерій пов'язаний з аналізом власної риторичної діяльності та її результатів для того, щоб спланувати індивідуальну програму удосконалення риторичних умінь, полягає в умінні адекватно оцінювати комунікативний процес та шукати шляхи удосконалення для досягнення бажаного результату; моделюванні аудиторії в цілому з врахуванням її психологічного портрету.

Кінцевим результатом окресленої моделі є розвинуті риторичні вміння майбутніх філологів у процесі навчання польської мови.

Описана вище методика розвитку риторичних умінь студентів може бути реалізована за умови систематичної, послідовної та цілеспрямованої роботи над удосконаленням риторичних умінь, необхідних у майбутньому філолові-полоністу для подальшої професійної діяльності.

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Отже, керуючись лінгвістичними, психологічними, педагогічними особливостями навчання іноземної мови, ми визначили структурні компоненти лінгводидактичної моделі. Створення моделі відбувалося на основі сучасних вимог до професійної підготовки, яка відображає мету

і зміст освіти, окреслює педагогічні умови процесу формування та кінцевий результат – розвинуті риторичні вміння майбутніх філологів у процесі навчання польської мови. Перспективами подальшої наукової діяльності з проблеми розвитку риторичних умінь студентів є розробка і впровадження в навчальний процес нових технологій навчання, що й становить практичну реалізацію теоретичних засад.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ

1. Бакум З. П. Українська мова як іноземна: Лінгводидактичні проблеми. Філологічні студії : Науковий вісник Криворізького державного педагогічного університету : зб. наук. праць, 2010. Вип. 5. С. 226–232.
2. Голуб Н. Б. Риторична компетентність учнів старших класів як показник сучасної мовної культури / за ред. І. Г. Єрмакова, Донецьк : Каштан, 2012. С. 140–147.
3. Голуб Н. Б. Підходи до навчання української мови в основній школі. Українська мова і література в школі. 2015. № 3. С. 2–10.
4. Костиук С. Розвиток компетентностей міжкультурної комунікації студентів-іноземців на основному етапі навчання української мови: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02; Київ. ун-т ім. Бориса Грінченка. К., 2018. 292 с.
5. Львов М. Ф. Словарь-справочник по методике русского языка. М. : Просвещение, 1988. 240 с.

REFERENCES

1. Bakum, Z. P. (2010). *Ukrainska mova yak inozemna: Lihvodydaktichni problemy. Filolohichni studiyi*. [Ukrainian as a foreign language: Linguistic didactic problems. Philological studies]. Krivoy Rog.
2. Holub, N. B. (2012). *Rytorychna kompetentnist uchniv starshykh klasiv yak pokaznyk suchasnoi movnoi kultury*. [Rhetorical competence of high school students as an indicator of modern language culture]. Kashtan.
3. Holub, N. B. (2015). *Pidkhody do navchannia ukrainskoi movy v osnovnii shkoli*. [Approaches to teaching the Ukrainian language in primary school]. Kyiv.
4. Kostiuk, S. (2018). *Rozvytok kompetentnosti mizhkulturnoi komunikatsii studentiv-inozemtsiv na osnovnomu etapi navchannia ukrainskoi movy*. [Development of competencies of intercultural communication of foreign students at the main stage of learning the Ukrainian language]. Kyiv.
5. Lvov, M. F. (1998). *Slovar-spravochnyk po metodyke russkoho yazika*. [Dictionary-reference book on the methodology of the Russian language]. Moscow.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

РАНЮК Оксана Петрівна – викладач кафедри слов'янської філології Хмельницького національного університету.

Наукові інтереси: методика навчання польської мови у вищій школі, формування риторично компетентного філолога.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

RANIUK Oksana Petrivna – Teacher of the Department of Slavic Philology, Khmelnytsky National University.

Circle of scientific interests: methods of teaching the Polish language in higher school, formation of rhetorically competent philologist.

Стаття надійшла до редакції 10.09.2020 р.

УДК 378.147.227

DOI: 10.36550/2415-7988-2020-1-189-208-212

РОМАНЕНКО Янина Игоревна –

ассистент кафедры патологической анатомии, судебной медицины и гистологии

Донецкого национального медицинского университета

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9415-8391>

e-mail: zmunchilo18@gmail.com

МЕТОДИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ СИСТЕМАТИЗАЦИИ ЗНАНИЙ ИНОСТРАННЫХ СТУДЕНТОВ НА ПРАКТИЧЕСКОМ ЗАНЯТИИ ПО ТЕМЕ «ГИСТОЛОГИЧЕСКАЯ ТЕХНИКА ПРИГОТОВЛЕНИЯ МИКРОПРЕПАРАТОВ» В КУРСЕ ГИСТОЛОГИИ ДНМУ

Постановка и обоснование актуальности проблемы. Дисциплина «Гистология, цитология, эмбриология» входит в состав базовых дисциплин и, поэтому, важна не только с точки зрения получения конкретных теоретических и практических знаний, но и с точки зрения формирования навыков к самостоятельной работе, а в дальнейшем – мотивации к постоянному самообразованию.

Целесообразно обучать студентов не только содержания предмета, но и умственным операциям. В условиях создания и внедрения стандартов высшего образования, одной из основных целей образования является овладение учащимися основами методов естественнонаучного исследования. Одно из важнейших направлений является формирование у студентов-медиков умения систематизировать результаты, делать обобщения и оценивать их достоверность и пределы применения, планировать и проводить исследования и тому подобное [6].

Анализ последних исследований и публикаций. Методику работы по формированию у студентов умений обобщать и систематизировать учебный материал на основе содержания конкретных предметов разрабатывали Н. Б. Гринцова, В. И. Барко, Л. П. Бруновт, Г. М. Могильная, А. А. Евглевский, Э. Г. Пейливаньян, Е. В. Фомичева и др [5; 2].

Л. П. Бруновт и Е. Т. Бровкина исследовали формирование приемов мыслительной деятельности учащихся на материале биологии.

Таким образом, анализ психологической, педагогической и методической литературы по вопросам формирования у учащихся

мыслительных операций показал, что есть много разработанных заданий и упражнений по формированию мыслительных операций у студентов, разработана методика развития умения обобщать на материале определенных тем курса гистологии. Однако, следует отметить, что недостаточно исследована система работы преподавателя и студентов в процессе применения алгоритмов решения задач, недостаточно исследован механизм формирования у учащихся умений обобщения и систематизации учебного материала, не обнаружено психолого-педагогические условия эффективности применения различных систем на материале биологических предметов, которые получили в последнее время существенных изменений [5]

Цель статьи – анализ опыта использования различных видов заданий для систематизации и обобщения знаний в иностранных русскоязычных студентов на кафедре патологической анатомии, судебной медицины и гистологии Донецкого национального медицинского университета.

Изложение основного материала исследования. Гистология – это учение о тканях и их разновидностях. Гистология также изучает клеточный состав тканей, взаимосвязь и взаимовлияние клеток между собой. Для того, чтобы изучить цитосостав тех или иных тканей человека, необходимо использовать микроскоп, как единственный девайс для такого типа исследования. Поэтому тема «Микроскоп. Микроскопические устройства. Гистологическая техника приготовления микропрепаратов» в курсе гистологии есть фундаментальным звеном для дальнейшего изучения всего предмета. От использованных методик, которые будут применяться в